

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlgò
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

An debitor inuitus in quacunqve iudicij parte, oblatam relaxationem
arrestari procurantis acceptare debeat. Caput 48.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

expensas, si quæ eo nomine plures factæ sunt, condènari debet: q̄ satis abundè superius dictum est, cum regulariter non nisi in illas victus victori condemnetur. d. l. properandum, & l. sancimus. C. de iudic. Et quâuis qñ plura ad actum vnum requiruntur, vno deficiente, reliqua corruunt, id quod in quarto argumento proponitur, hic tamè ad arrestationem nō plura simul necessaria requisita fuerūt, sed vna sola causa per se suffecit, ad debitorem arrestandum, quæ probata est.

An debitor inuitus in quacunque iudicij parte oblatam relaxationem arrestari procurantis, acceptare debeat.

Caput 48.

ARGUMENTA.

Liticedens solum in expensis condemnatur. nu. 1.

Litirenuncians non proprie dicitur succumbere. n. 2.

Renunciatio vnius actionis propositæ, an & quando fieri possit, cum protestatione saluo iure proponendialiam. nu. 3. & 5.

Instantia an & quando renunciari liceat, nisi etiam renunciatur liti & cause. nu. 4. 6. & 7.

QVOD si creditor qui sub prætextu certi alicuius debiti, aliū arrestari fecit, eoque nomine iudiciū cū eo suscepit in medio litis expensas soluere, & personā arrestatā relaxare velit, arrestatus verò, & vsque ad finem litis in arresto manere malit, & se id iure facere contendat, dubitationem aliquam habere videtur; quia is qui cedit liti, solum in expen-

Y Y sis con-

De Iure Sistendi.

sis condemnatur. Bart. in l. postquam liti. C. de
pact. & in auth. contra qui propriam. in 2. no-
tab. C. de non numerat. pecun. & præsumpta
temeritas in qua eousque fuit, l. eum quem. ff.
de iudic. videtur per earum expensarum solu-
2 tionem, satis puniri, maximè cum is qui liti
renunciat, non propriè dicitur succumbere. l.
aliam. vbi Bald. & Salyce. C. de his quib. vr in-
dig. Sicut renunciatio vnus actionis propo-
3 sitæ, saluo iure proponendi aliam fieri potest.
l. cum fundum. §. fin. ff. de vi & vi armat. Bart.
in l. edita. C. de edend. Ita quoq; & arrestatio-
nis relaxatio.

Nihilominus tamè his non obstantib. exi-
stimo eùdem arrestatum audiendum esse, nisi
arrestari procurans etiam omni suo iuri, vna
cum ipsa lite renunciaret, & se nihil ab arresta-
to in futurum eo nomine petiturum declaret.
Nam si solum vellet renunciare huic arresta-
tioni, & instantiæ, præiudicium faceret ar-
restato, cuius fortè interest plurimum hanc li-
tem inchoatâ potius nunc absolui, vr & nunc
de iure suo semel aliquid decidatur, quâ peri-
culum nouæ arrestationis in alio loco & in-
commoda nouæ instantiæ alibi instituendæ,
4 semper metuere. Et hoc est quod dicit Bart. ad
d. l. postquam quod renunciari instantiæ non
potest, nisi etiam renunciatur liti & causæ; Et
5 quod dicitur quod renúciatio vnus actionis
propositæ potest fieri, saluo iure proponendi
aliam, & soluèdo expensas d. l. eù fundum. in-
telligitur, modo hoc nõ fiat in præiudiciũ ad-
uersa.

uerfarij, idem Bart. in d. l. edita. col. 5. Bal. in l. suus. C. de repud. hered. & his verbis declarat Io. Petri de Ferrar. in sua pract. In forma libelli quo agitur, vt pacta seruentur. ad verb. Pacta. coll. vlt. Sed quod si pars aduersa contra-
6
dixerit tali renūciationi, an ea inuita fieri poterit? Distingue, aut volo liti & instantiæ causæ ex toto renunciare, & possum aduersario inuito. d. l. postquam. & l. destitisse. ff. de iudic. ita tamen si soluantur litis expensæ. Aut volo differre litis processum, & non possum, aduersario inuito. Auth. qui semel. C. quom. & quan. iud. Hactenus ille. Apertius tamen Castrés. in d. l. postquam. circa finem, sic ait, Bre-
7
uiter aduerte clarius & subtilius, Aut interest ipsius rei quod procedatur ad sententiam, & q. non desistatur à lite, per ea de quib. habetur in l. vtique. ff. de rei ven. vel quia renunciatur soli instantiæ, non iuri, & sic non finitur lis, & tunc reo non consentiente non valet renunciatio, quo minus possit reus arctare actorem ad prosequendam litem, quo vsque perueniatur ad sententiā diffinitiuam. d. auth. qui semel. Aut non interest ipsius rei quod fiat prosecutio, seu quod procedatur in causa, & tunc aut quærimus an valeat renunciatio, sine voluntate eius quantum ad hoc, vt actor nō cōpellatur prosequi si non vult, & dico quod valet. arg. l. si reus paratus. ff. de procu. vbi reus non compellitur litigare, si vult soluere, ergo & eodem modo actor non debet cōpelli prosequi, si vult renūciare, & reus ex hoc nullum
dam-

De Iure Sistendi.

damnum patitur, & **ex toto quantum** ad istū effectum, valet renūciatio etiam parte absente & non consentiente, & nullo pro eo recipiente; Aut quærimus an valeat quantum ad hoc vt ipsi reo acquiratur ius exceptionis, per quod posset repellere actorem volētem reinchoare litem, & in hoc stat substantia istius legis in quo dico quod requiritur eius præsentia, vel alterius recipientis pro eo, vel nuncius aut epistola, per ea quæ not. in l. consensu. de act. & oblig. & nō curo si alterum istorum interuenit, ante litis contestationem, vel non, cum habeat vim pacti.

Debitor an possit ab aliis creditoribus, soluto debito, pro quo arrestatus fuerat, in arresto retineri seu commendari. Caput 49.

ARGUMENTA.

- Citatus à diuersis Iudicibus an venire debeat.* nu. 1.
Depositi restitutio an impediri à tertio possit. numero 2. & 4.
Creditorum plures possunt immitti in bona debitoris. numero 3.
Creditor debitorem fugitiuum propria auctoritate capere potest. nu. 5.
Creditor arrestando non comparente, quid sit faciendum. nu. 6.
Judex laicus citare potest clericum sub condicione si sua putauerit interesse. nu. 7.
Debitor arrestatus & incarceratus, an alibi per procuratorem se defendere cogatur. nu. 8.

Domis